

**ΠΩΣ ΟΙ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΡΕΘΥΜΝΟ
ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΗΤΕΙΑΣ..**

Το 1785 γεννιέται στο Νευς Αμάρι ο Εμμανουήλ Καλομενόπουλος, ο οποίος νέος ακόμη, μεταβαίνει στην Κωνσταντινούπολη για να σπουδάσει στην πατριαρχική σχολή τα της ιεροσύνης γράμματα.

Περατώνοντας τις σπουδές του Το 1817 επιστρέφει στην Κρήτη σε ηλικία 22 ετών και χειροτονείται ιερέας στην ενορία της ιδιαίτερης του πατρίδας Νευς Αμάρι.

Μυημένος όπως ήταν από την φιλική εταιρεία φρόντιζε άοκνως και με σθένος την υλοποίηση του σκοπού της που ήταν ο ξεσηκωμός του γένους. Στην προσπάθειά του όμως αυτή όντας επικεφαλής των συγχωριανών του, έπεσε μαχόμενος κατά την πολιορκία του φρουρίου Φορτέτζα στις 16 Απριλίου 1822 σε ηλικία 36 ετών. Περίπου το 1823 – 24 οι δύο γιοί του, ο Μανώλης και ο Γιώργης, αναγκάζονται διωκόμενοι από την οργή των τούρκων να καταφύγουν στα έσοχα της ανατολικής Κρήτης ως άγνωστοι αυτοεξόριστοι.

Στην Δυτική Κρήτη ήταν σύνθητες στον πρωτότοκο γιο, ο πατέρας να δίνει το δικό του όνομα. Γι' αυτό η ταυτωνυμία. Ο Γεώργιος έμεινε στη Λάστρο της επαρχίας Σητείας. Εκεί έκαμε οικογένεια και για τα προς το ζην διάλεξε το επάγγελμα του Τερζή, δηλαδή Ράπτης της ανδρικής κρητικής ενδυμασίας που λεγόταν «χιαλουβαργια». Λόγω επαγγέλματος αλλά και για τον φόβο των τούρκων άλλαξε το επώνυμο του σε Τερζάκης. Ο Εμμανουήλ τράβηξε ανατολικότερα και εγκαταστάθηκε στο χωριό Μισιργιού τις ίδιες επαρχίας όπου και έκανε οικογένεια. Για τα προς το ζην, το επάγγελμα του ήταν το ράψιμο υποδημάτων τύπου Σαρδηνίας, τα οποία ήταν κάπως περίτεχνα και λέγονταν «τσαρδίνια».

Για τους ίδιους λόγους με τον αδερφό του, άλλαξε κι αυτός το επώνυμο του από Καλομενόπουλος σε Τσαρδινάκης.

Για τον Γεώργιο δεν γνωρίζουμε πολλά. Ούτε και για τα άλλα παιδιά του Παπαμανώλη εκτός από τον μικρότερο τον Ιωάννη, τον οποίο οι τούρκοι βίαιως τον έκαναν γενίτσαρο για να τον στείλουν μαζί με το τάγμα του στην Αίγυπτο. Ο ίδιος παρέμεινε κρυπτοχριστιανός και όταν του δόθηκε η ευκαιρία δραπέτευσε επιστρέφοντας πίσω στην Κρήτη.

2. Πώς εξελίχθηκε το ιερατικό γένος της οικογένειας Εμμανουήλ Τσαρδινάκη:

Φαίνεται ότι στους απογόνους του Παπαμανώλη από το Νευς Αμάρι καιτοι άλλαξαν το επώνυμο τους, δεν σβήστηκε από το γονίδιο τους η ροπή προς την ιεροσύνη.

Ο πρώτος με το αλλαγμένο επώνυμο Εμμανουήλ στη Μισιργιού-πιθανολογούμε ότι είχε γεννηθεί περί το 1805 – έφερε στον κόσμο τον πρωτότοκο του γιό, το 1826, στον οποίο έδωσε το όνομα Κωνσταντίνος.

Ο Κωσταντίνος Τσαρδινάκης, μιμούμενος τον παππού του τον Ρεθυμνιώτη, ακολούθησε το ιερατικό στάδιο, γενόμενος εφημέριος στο νέο το χωριό, μέχρι το θάνατό του που συνέβη την 28η Οκτωβρίου 1918. Γυναίκα του ήταν η Μαρία Λιαφάκη από τη Μισιργιού η οποία πέθανε πολύ νέα. Δημιούργησε πολυμελή οικογένεια με έξι παιδιά. Έτσι αναγκάζεται να ανακαλέσει την αδελφή της την Ευθημία που ήταν καλόγρια στην μονή Τοπλού για να φροντίζει τα παιδιά του. Εφόσον ο ιερέας Κωσταντίνος εκήρεψε, σύμφωνα με τον κανονικό δίκαιο της εκκλησίας έπρεπε να περιβληθεί το μοναχικό σχήμα ως Αρχιμανδρίτης πλέον.

Ο δεύτερος γιος του Εμμανουήλ λεγόταν **Γεώργιος** και παρέμεινε λαϊκός. Τα παιδιά του ήταν το **Μανωλιό** (καφετζής), και το **Αγγελινιώ** (Αγγελική), της οποίας άντρας ήταν ο Κωνσταντίνος Μιχαλογιαννάκης. Επίσης είχε και το Χαρικλειώ. Εγγονός αυτών των δύο είναι ο μέχρι πρότινος αξιολογότερος ηγούμενος της Μονής Τοπλού Φιλόθεος, κατά κόσμο **Μιχαήλ Σπανουδάκης**.

Παρομοίως ο έτερος εγγονός των, **Κωνσταντίνος Ταβλαδακης**, ο οποίος είναι εφημέριος στην ενορία Τουρτουλών (Άγιος Γεώργιος). Επιστρέφουμε στην πολυμελή οικογένεια του Αρχιμανδρίτη Κωνσταντίνου του οποίου τα παιδιά ή οι απόγονοι, με ιερατικό σχήμα υπηρέτησαν στην εκκλησία.

1. **Εμμανουήλ:** ο πατέρας του ως πρωτότοκος που ήταν τον προόριζε για διάδοχο του και κατά συνέπεια τον κατήχησε στα της ιεροσύνης και κυρίως στο αναλόγιο. Επειδή όμως ο αρχιμανδρίτης ήταν πολύ νέος ακόμη και η ώρα αυτή θα αργούσε να έρθει, προτίμησε να τον κρίσει αναγνώστη όταν κάποτε πέρασε ο επίσκοπος Αμβρόσιος από το χωριό του.

2. **Ιωάννης:** Ακολούθησε το Μοναχικό βίο με το όνομα Ιωαννίκιος, με πρώτο Μοναστήρι εκείνο του Καψά. Εκείθεν το έτος 1898 εστάλη ως ηγούμενος στην ιερά μονή της Αγίας Σοφίας Αρμένων. Ύστερα όμως από την κατάργηση της εν λόγω Μονής βρέθηκε στο Μεγάλο Μοναστήρι (Τοπλού) όπου και ετάφη.

3. Η μεγάλη του κόρη **Χαρίκλεια** Παντρεύτηκε τον Νικόλαο Καραβιτάκη από την Ρούσα Εκκλησιά, που έγινε παπάς στην ομώνυμη ενορία. Αργότερα ο γιος του **Γεώργιος Καραβιτάκης** διαδέχτηκε τον πατέρα του στην ίδια ενορία. Ομοίως και ο ανιψιός του παπά-Γιωργάκη, **Νικόλαος Καραβιτάκης** έγινε ιερέας στην ενορία Πεύκων και Κατσιδωνίου.

4. **Νικόλαος:** Τελικώς τον αρχιμανδρίτη Κωνσταντίνο διαδέχθηκε ο νεότερος γιος του, Νικόλαος ο οποίος γεννήθηκε το 1878. Επειδή όμως η θέση της ενορίας στη Μισοργιού ήταν ακόμη κατειλημμένη από τον πατέρα του, χειροτονήθηκε παπάς στο χωριό Συκιά όπου ιερουργούσε έως το 1918 που πέθανε ο πατέρας του, όποτε κατέλαβε την κενωθείσα θέση. Πέθανε το 1955. Ήταν ο τελευταίος κρικός μιας αλυσίδας ιερωμένων της αυτής γενιάς, αρχής γνομένης από το 1785, με τον Εμμανουήλ Καλομενόπουλο, τον Ρεθυμνιον ως πρώτο και τελευταίο τον Σητειακό Νικόλαο Τσαρδινάκη έως το 1955.

Ο Αρχιμανδρίτης Κωνσταντίνος είχε ακόμα άλλα δύο παιδιά, τους Γεώργιο (Γιωργακι) και την Αργυρώ.

Υποσημείωση:

Κάποιες από τις ημερομηνίες της διήγησης αυτής είναι κατά προσέγγιση. Όπως για παράδειγμα η άφιξη του Εμμανουήλ Καλομενόπουλου στην Μισοργιού και η ημερομηνία της γέννησης του. Το μόνο τεκμήριο που υπάρχει είναι ο σταυρός του τέμπλου στο ναό της Αγίας Παρασκευής, ο οποίος προσφέρθηκε με δική του δαπάνη και γράφει στην υποσημείωση:

«Κύριε δέξου τις δεήσεις του δούλου σου Εμμανουήλ Τσαρδινάκη, της συμβίας και των τέκνων αυτού».

Ημερομηνία: 1853

-Κων/νο Γ. Τσαρδινάκης

-Στυλιανός Εμ. Τριντάκης,

δισέγγονοι του Αναγνώστου Εμμ. Κ. Τσαρδινάκη και της Μαρίας Παντελάκη.